

капитанъ Поповъ — легко, подпоручикъ Добровски — тежко въ крака, подпоручикъ Божински — въ крака и рамото.

5-а дружина убити: поручикъ Павловъ.

Ранени: дружинния командиръ подполковникъ Нищенко — легко, капитанъ Сухомлиновъ — тежко, щабсъ-капитанъ Розановъ — легко, поручикъ Рудомино — тежко, поручикъ Яковлевъ — легко, прапорщикъ Максютенко — легко.

Долни чинове излѣзли отъ строя:

I-а дружина	. .	152	человѣка
II-а	” . .	46	”
III-я	” . .	200	”
V-а	” . .	116	”
Всичко	. .	514	чоловѣка.

Слѣдователно, отъ общото число на офицеритѣ, които влѣзоха въ битката, излѣзли бѣха отъ строя 22 и 514 человѣка убити и ранени долни чинове.

Но числото на излѣзлитѣ отъ строя опълченци ранени бѣше несравненно по-големо; защото много отъ легко раненитѣ отиваха право по домоветѣ си или въ болницитѣ. Тия опълченци се считаха въ отлжчка, но мнозина отъ тѣхъ впоследствие се явяваха въ дружинитѣ си.

Когато слънцето залѣзе и настана нощъ, небесния сводъ на югъ по направление къмъ Стара-Загора бѣ освѣтенъ съ червено зарево. Не можеше да има и съмнѣние, че това освѣтление бѣше отъ пожара, който вѣроятно, бѣ обхваналъ цѣлия градъ.

VIII.

20 Юлий. — Бѣхме капнали отъ умора въ вчерашния пълненъ съ тревълнение день и за туй расчитвахме, че съня ще подкрѣпи отпадналитѣ ни сили и ние ще забравимъ на врѣме ужаситѣ на тоя кървавъ день. Но надѣждата, поне моята, не се осмъществи. Напротивъ, нощта ми се показва безкрайно дълга. Ужасни галюцинации ме прѣслѣдваха въ съня. Прѣдъ очитѣ ми се испрѣчваха грознитѣ вчерашни картини, а въ ушитѣ ми се раздаваха топовнитѣ и пушечни гърмежи, виковетѣ на старо-загорскитѣ жители и охканията на раненитѣ... Мнозина отъ опълченцитѣ, едни сѣдишкомъ други лежишкомъ,